

Hồi 44

Ma Chương Trùng Trùng

Quần hào võ lâm không kể bạch đạo lẫn hắc đạo trên hai trăm người, với sự thống lĩnh của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y, Tuệ Quang đại sư, Thiền Nhất chân nhân và Côn Luân Thánh Minh đạo trưởng, có cả Diệu Tịnh sư thái rầm rập tiến lên Phong Ma sơn. Mọi người dừng bước trước ngôi cổ động Phong Ma sừng sững.

Tuệ Quang đại sư niệm Phật hiệu. Người nhìn sang Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y:

- Thí chủ khẳng định lão Ma Thần đang tu luyện ma công trong cổ động này?

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y vuốt râu rồi nói:

- Lão hủ đoán chắc như vậy.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y vừa nói dứt câu thì từ trong cổ động Phong Ma, một tiếng hú ròn rợn cất lên. Chỉ nghe tiếng hú của Ma nhân thôi, quần hùng trên trăm nhân mạng đã biến sắc, chẳng ai bảo ai đồng loạt thối lại một bộ.

Tuệ Quang đại sư niệm Phật hiệu:

- A di đà Phật...

Lời Phật hiệu còn đọng trên miệng của Tuệ Quang đại sư thì trong Phong Ma động một gã ma nhân với sắc diện tái nhợt, tái nhợt lướt ra.

Vạn Gia Sinh Phật không để cho gã ma nhân đó thoát ra khỏi cửa động Phong Ma mà chớp động chuông khí. Thân pháp lão như một cánh én lướt đến chặn ngang gã ma nhân vừa nói:

- Ma nhân phải trở về với ma giới.

Lời dứt thì chuông lớn của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y đã bổ thẳng vào ngực gã ma nhân. Tiếp nhận một chuông của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y, gã ma nhân gần như chẳng có chút phản xạ gì mà giống như một tấm bia người để lão luyện chuông.

- Ấm...

Đón thẳng một chuồng uy mãnh của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y, thân pháp của gã Ma nhân tan ra thành từng mảnh. Quần hùng thở phào một tiếng. Chuồng công vừa rồi của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y Triệu Di tạo ngay sự phấn khích hồ hởi trong lòng quần hùng võ lâm.

Tuệ Quang đại sư chấp tay niệm Phật hiệu.

- A di đà Phật.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y nhìn lại quần hùng, ôn nhu nói:

- Chư vị anh hùng hào kiệt, các vị trưởng bối, ví sự bình yên của bá tính mà chúng ta bắt ma giới phải tuyệt diệt, đồng lòng diệt trừ ma nhân.

Vạn Gia Sinh Phật nói rồi ra hiệu. Lão xăm xăm đi trước, các vị trưởng bối theo sau rồi đến quần hào. Tất cả xông vào Phong Ma động. Quần hùng bấy giờ chẳng còn chút e dè nữa mà thay vào đó là sự phấn khích tột cùng bởi lẽ họ đã chứng nghiệm chuồng phong uy mãnh của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y. Trong tâm quần hào ai nấy cùng ngấm ngấm ngưỡng mộ và kính phục Vạn gia Sinh Phật lão thần y.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y dẫn quần hào xong vào Phong Ma động. Suốt cả quãng đường dài non một dặm chẳng có bóng dáng gã Ma nhân nào, mà chỉ có bóng tối âm u, ma quái cùng với khí lạnh từ hai vách đá tỏa ra. Mọi người có cảm giác mình đang đi vào địa đạo dẫn xuống cõi a tỳ u linh. Mặc dù có cảm giác đó, nhưng chẳng một người nào nghi ngại. Bởi lẽ phía trước họ là Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y cùng những vị trưởng bối võ lâm.

Cuối Phong Ma động là một gian đại sảnh khổng lồ, kết tạo theo hình vỏ ốc, với những nấc thang vô số những vòm cửa trên những nấc thang tạo lập quanh vách đại thất.

Quần hào kéo vào gian đại thất, đảo mắt nhìn quanh nhưng chẳng thấy bóng ma nhân nào. Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y chờ cho quần hào vào cả trong gian đại thất này, mới trình trọng nói:

- Chúng ta sắp sửa đối mặt với ma giới.

Câu nói của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y khiến ai nấy cũng đều căng thẳng.

Về căng thẳng lộ rõ ra mặt họ.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y lia mắt nhìn qua quần hào rồi giữ hai ống tay áo trường bào, đi thẳng đến trước phiến đá có dòng chữ thảo:

Ma đạo vô vi, tục nhân ngã giục thiên địa hợp tái lập vô minh, Triệu Dị duy ngã độc tôn.

Tuệ quang đại sư nhắm đọc dòng chữ trên phiến đá đó chấp tay lần chuỗi bồ đề niệm phật hiệu.

- A di đà phật...

Câu phật hiệu còn đọng trên miệng, Tuệ quang đại sư thì phiến đá hoa cương khổng lồ dịch chuyển xoay vòng cùng với Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y.

Quần hào lo lắng cho Vạn Gia Sinh Phật đồng thốt lên.

- Lão thần y tiên sinh.

Phiến hoa cương tiếp tục dịch chuyển cùng với Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y.

Vạn Gia Sinh Phật theo sự dịch chuyển của phiến đá hoa cương đó, lăn ngay vào trong vách Phong Ma động.

Quần hào thấy lão biến mất vào vách Phong Ma động đều nhốn nháo lo lắng. Phiến đá hoa cương lại dịch chuyển và lần này người xuất hiện trước phiến đá đó là lão Ma Thần. Lão Ma Thần điểm hai luồng ma nhãn sáng ngời chiếu vào quần hào võ lâm, rồi nghiêm giọng nói:

- Bốn Ma Thần đã xuất hiện... Các ngươi hiểu cả rồi chứ?

Tần Nguyên Côi lớn tiếng nói:

- Thì ra Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y là Ma Thần.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y chiếu ma nhãn vào Tần Nguyên Côi, trang trọng nói:

- Ngươi đã nói đúng đó, Ngươi biết bốn Ma Thần là Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y. Vậy ngươi có định thực hiện tôn qui của Thần Phục bang không?

Tần Nguyên Côi lớn giọng nói:

- Tôn qui của Thần Phục bang là tiêu diệt ma đạo. Tần mỗ nhất định phải giữ tôn qui của bang chủ đặt ra rồi.

Vừa nói Tần Nguyên Côi vừa lòn tay ra sau lưng rút đôi búa nặng trên trăm cân. Y múa tít đôi búa khổng lồ đó rồi quát lớn một tiếng.

- Tần mỗ thay bang chủ tiêu diệt Ma Thần.

Cùng với tiếng quát đó, Tần Nguyên Côi dậm chân lướt thẳng đến Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật.

Lão cau mày nói:

- Đúng là hạng hữu dũng vô mưu, hồ đồ, chỉ cậy vào thần lực mà không biết ai là chủ nhân đích thực của cõi nhân giới này.

Vừa nói Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y vừa vươn trảo chop thẳng vào đôi búa nặng trăm cân của Tần Nguyên Côi đang bố xuống lão.

Đôi búa của họ Tần chém thẳng vào song thủ của Ma Thần.

- Chát.

Uy lực của đôi búa do Tần Nguyên Côi thi triển đâu phải tầm thường. Hẳn vốn dĩ được trời ban cho thần lực uy mãnh, mạnh bằng mười người hợp lại, thế mà Thần lực của y phải hợp cùng với đôi búa nặng trăm cân đó chẳng làm suy yếu gì đôi trảo công của lão Ma Thần.

Đôi trảo công của lão Ma Thần như có hấp lực hút chặt lấy đôi búa không để cho Tần Nguyên Côi rút trở lại.

Lão cười khẩy rồi nói:

- Người đáng để bốn Ma Thần tống tiễn đi trước làm gương cho những người khác.

Vừa nói lão Ma Thần vừa lắc cổ tay.

- Cách.

Cán búa gãy đôi. Hai lưỡi búa xoay tít trong đôi tay của lão Ma Thần rồi bố ngược lại Tần Nguyên Côi.

- Bộp...

Quần hào thốt lên.

- Ôi...

Họ thấy rõ môn một hai lưỡi búa ấn thẳng vào thể pháp của Thiết Y bang chủ Tần Nguyên Côi chẻ thể pháp y thành ba mảnh mặc dù trong người họ Tần có vận Kim ty giáp. Tuy bị chẻ thành ba mảnh, nhưng do có thần lực mà không chết ngay. Tứ chi của y gãy đành đập, còn mảnh thứ ba thì chỉ mỗi cái đầu lắc lư qua lại. Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y phúi tay một cái, đến lúc đó họ Tần mới nằm yên bất động.

Lão nhìn lại quần hùng võ lâm lạnh lùng nói:

- Ai qui thuận bốn Ma Thần, bốn Ma Thần ban phát đặc ân cho đầu nhập Ma giới. Bằng như ngược lại thì sẽ biến thành những miếng ăn ngon cho ma nhân.

Vạn Gia Sinh Phật nói dứt câu vỗ tay một tiếng.

Ngay lập tức từ trong những cửa hình vòm những Ma nhân xuất hiện. Từng gã ma nhân từ trong những vòm cửa đó bước ra, chẳng mấy chốc tạo thành những vòng tròn lớp lớp như mạng lưới thiên la địa võng vây chặt lấy mọi người. Sự phấn khích mới đây của quần hào võ lâm không còn nữa mà thay vào đó là nỗi sợ hãi, hoảng loạn. Quần hào nhốn nháo hẳn lên.

Tuệ Quang đại sư nhìn Lão Ma Thần niệm Phật hiệu:

- A di đà Phật... Tại sao lão nạp lại không sớm nghiệm ra điều này. Tiền sinh chính là Ma Thần.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y phá lên cười khanh khách. Lão vừa cười vừa nói:

- Đại lão hòa thượng nghiệm ra điều này mới biết mình đã muộn rồi chứ. Đúng ra nếu đại lão hòa thượng thông minh một chút thôi đã có thể nhận ra chân tướng bốn Ma Thần, khi bốn Ma Thần tạo ra Hoạt Thiên Ma Âm Dương Đình.

- A di đà Phật... Lão nạp hồ đồ không nghĩ ra điều đó.

Buông một tiếng thở dài, Tuệ Quang đại sư nói tiếp:

- A di đà Phật... Tại sao tiền sinh lại muốn gieo ma giới vào cõi nhân giới này?

- Thế thì phải hỏi Phật môn Thiếu Lâm tự, tại sao lại ngăn trở mối lương duyên trời định của Bát Giới hòa thượng và Chu Cẩm Hương. Ai cũng có lý của mình mà. Nếu Thiếu Lâm muốn nhân gian thoát vòng sinh tử luân hồi về châu Phật tổ trong cảnh giới an vui niết bàn, thì ngược lại bốn Ma Thần muốn làm chủ nhân giới như thiên tử.

- A di đà Phật. Lão nạp không để cho tiền sinh thực hiện tham vọng điền rồ của mình đâu.

Tuệ Quang đại sư nói rồi vận chuyển công lực.

Ngay lập tức Tứ đại Kim Cang hộ pháp tam bảo đứng thành hàng dọc sau lưng Tuệ Quang đại sư hợp qui công lực.

Thấy Tuệ Quang đại sư hợp qui công lực, Vạn Gia Sinh Phật Lão Ma Thần phá lên cười khanh khách. Lão vừa cười vừa nói:

- Trong cảnh giới vô vi của Ma giới, đại lão hòa thượng đừng hòng dụng Hợp Qui tâm pháp để đối phó với bốn Ma Thần.

Lão Ma Thần vừa dứt lời thì Tuệ Quang đại sư phát động Như Lai thần chú võ thăng đến lão. Hai đạo chú ảnh Như Lai với sức mạnh di sơn đảo hải do phối hợp với Hợp Qui tâm pháp hướng thẳng đến Vạn Gia Sinh Phật lão Ma Thần.

Nhưng thất bất ngờ khi hai đạo Như Lai thần chú còn cách lão Ma Thần chỉ hơn một gang tay thì bất thành linh thân ảnh Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y vụt biến mất vào hư vô. Hai đạo Như Lai thần chú của Tuệ Quang đại sư vồ thẳng vào phiến đá hoa cương.

- Âm...

Phiến đá hoa cương nát vụn.

Từ sau phiến đá hoa cương, lưng lửng tiến ra một người. Người đó khiến Tuệ Quang đại sư lẫn Tứ đại Kim Cang phải sững sờ, bởi y chính là Tử quỷ Sử Quách.

Sử Quách lưng lửng từ sau vòm cửa bước ra. Y trối đôi mắt đỏ quạch như hai hòn than hồng chiếu vào Tuệ Quang đại sư.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y lại xuất hiện trên tận đỉnh vách Phong Ma động. Lão yên vị trong một chiếc ngai bằng phiến thạch tỏa sắc xanh rờn. Phía sau chiếc ngai bằng Ngọc thạch đó là ngọn đại kỳ Đoạt hôn Ma kỳ.

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y lão Ma Thần nhìn xuống quần vào nhặt nhèo nói:

- Đại lão hòa thượng... Hửn Đại lão hòa thượng không nỡ dụng Hợp Qui tâm pháp phối hợp với Như Lai thần chú để giết Hoạt Thần Ma Sử Quách phải không?

Nói rồi Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật phá lên cười khanh khách.

Lão vừa cười vừa nói:

- Đại lão hòa thượng không giết thì Sử Quách cao đồ của lão sẽ giết lão đó. Bởi bây giờ y là Thiên Ma chỉ làm theo ý của bốn Ma Thần thôi. Y không giống như Âu Dương Đình đầu.

Tuệ Quang đại sư chấp tay niệm Phật hiệu.

- A di đà Phật...

Nghe Tuệ Quang đại sư niệm Phật hiệu, Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật càng cười to hơn. Lão vừa cười vừa nói:

- Lão có niệm trăm lời phật hiệu cũng không thể biến Sử Quách thành một con người bình thường được. E rằng khi lão dụng Hợp Qui tâm pháp phối hợp với Như Lai thần chú cũng không thể khắc chế được Sử Quách Hoạt Thiên Ma.

Lão cười khẩy nhìn xuống quần hào nói:

- Còn các người... Ai qui thuận ma giới thì cứ bước qua vòm cửa sau lưng Hoạt Thiên Ma Sử Quách. Còn không thì đừng trách bốn Ma Thần sẽ biến các người thành những miếng mồi ngon cho Ma nhân.

Nói dứt câu, Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật rút ngọn đại kỳ sau lưng mình phóng vút xuống dưới đại thất Phong Ma động.

Cán ngọn đại kỳ ghim thẳng xuống sàn đá. Lá Ma kỳ đoạt hồn tung ra giữ phần phật, tạo ra thứ âm thanh ghê rợn như tiếng gọi hồn của quỷ dữ dưới a tỳ.

Tuệ Quang đại sư chấp tay niệm phật hiệu rồi nói:

- A di đà phật... Lão nạt vì chúng sinh.

Vừa nói Tuệ Quang đại sư vừa vận chuyển Như Lai thần chú võ thẳng tới Sử Quách. Sử Quách không né tránh tuyệt chú của Phật gia có sự phối hợp với Hợp Qui tâm pháp. Y thần nhiên dụng chú đón thẳng lấy hai đạo Như Lai thần chú của Tuệ Quang đại sư.

- Âm...

Giao thủ một chú với Sử Quách, Tuệ Quang đại sư lần Tứ đại Kim Cang xô ngã nhào dưới sàn đá. Năm người đồng thổ huyết một lượt.

Họ ngồi bệt ra sàn đá mà không sao gượng ngồi lên được.

Trong khi Tuệ Quang đại sư bị thất thế trong lần giao chú đó thì Sử Quách lại rất dửng dưng như chẳng hề mất chút ma khí nào. Đôi ma nhãn của y càng đỏ hơn chiếu vào quần hào.

Quần hào tiếp nhận hai luồng ma nhãn của Sử Quách, hồn siêu phách lạc. Họ tím tím vào nhau như bầy dê non trước ánh mắt của thú dữ đang đói mồi.

Từ trong quần hào, hơn hai mươi người chạy vụt ra đồng thanh nói:

- Chúng tôi đầu phục.

Hai mươi người đó quỳ sụp xuống.

Vạn Gia Sinh Phật Ma Thần ngửa mặt cười khanh khách. Lão vừa cười vừa nói:

- Tốt... Đã qui phục Ma giới thì phải biến thành Ma nhân.
- Chúng tôi sẵn sàng biến thành Ma nhân hầu hạ Ma Thần.

Vạn Gia Sinh Phật khẽ gật đầu vuốt râu:

- Các người là những người biết quý cảnh giới nhân sinh đó. Hãy vào Ma giới đi.

Hai mươi người đó dậm bước vào vòm cửa thì Côn Luân đạo trưởng Thánh Minh thét lên:

- Dừng bước.

Hai mươi người đó quay lại:

- Thánh Minh đạo trưởng đừng cản chúng tôi.

Côn Luân Thánh Minh đạo trưởng lắc đầu:

- Các người có vào Ma giới cũng không phải là người. Bản đạo khuyên các người đừng vào Ma giới.

Côn Luân đạo trưởng nhìn lại Sử Quách:

- Sử công tử... Mau hoàn thần hoàn thức đi.

Sử Quách trơ mắt nhìn Côn Luân đạo trưởng như nhìn một quái nhân.

Côn Luân đạo trưởng cau mày, bất ngờ phát động chỉ công điểm tới Sử Quách. Chỉ pháp của lão đạo sĩ bất ngờ công kích nhanh không thể tưởng nhưng Sử Quách vẫn nhanh hơn lão. Hữu thủ của y với một thế Cầm nã thủ thộp ngay lấy chỉ pháp của Thánh Minh đạo trưởng.

- Chát...

Ngay sau âm thanh khô khốc đó, Thánh Minh Côn Luân đạo trưởng rống lên một tiếng khùng khiếp. Cùng với tiếng rống đó, lão lùi bộ về phía quần hào nhưng đã bị đứt hẳn một cánh tay tận bả vai. Máu từ bờ vai tuôn ra xối xả.

Đôi ma nhãn của Sử Quách sáng vụt hẳn lên khi chứng kiến vòi máu của Thánh Minh Côn Luân đạo trưởng. Y lắc vai lao vụt đến Thánh Minh đạo trưởng. Lão đạo trưởng vừa mới trụ bộ thì đã bị Sử Quách quắp lấy như cánh điều hâu quắp con mồi vừa trọng thương. Y lùi Thánh Minh đạo trưởng ra xa quần hào, rồi dùng tay giật phắt lấy thủ cấp của lão đạo sĩ Côn Luân phái.

Máu trào ra từ cổ Thánh Minh đạo trưởng. Sử Quách há miệng thật to đón nhận lấy vòi máu đỏ.

Quần hùng chứng kiến cảnh tượng này hồn siêu phách lạc. Họ đã sợ hãi, nay càng sợ hơn trước cảnh tượng khủng khiếp này.

Tuệ Quang đại sư chấp tay buột miệng niệm phật hiệu:

- A di đà phật.

Thái Ất chân nhân cùng những vị trưởng lão nhìn qua Tuệ Quang đại sư.

- Đại lão hòa thượng... Chúng ta phải làm gì đây?

Chân diện Tuệ Quang đại sư căng thẳng cực độ nhưng chẳng biết nói gì với quần hào trong hoàn cảnh nghiệt ngã này. Cục diện xảy ra vô cùng bất lợi. Sau một tiếng thở dài, Tuệ Quang đại sư chấp tay niệm phật hiệu.

- A di đà phật... Lão nạp vô tài vô đức.

Ma Thần Vạn Gia Sinh phật như nghe được lời nói này của vị cao tăng Thiếu Lâm liền lên tiếng nói:

- Lão hòa thượng đã biết như vậy rồi thì hãy dẫn quần hào đầu nhập Ma giới đi. Dừng kháng lại thiên mệnh chỉ vô ích thôi. Một Thánh Minh Côn Luân đạo trưởng đủ cho các người biết hậu quả như thế nào khi kháng lại ý muốn của bốn ma nhân.

Lời còn đọng trên miệng Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật thì Triệu Nguyệt Băng Linh trong bộ cánh trắng toát từ ngoài thạch đạo lướt vào. Nàng hạ thân bên cạnh Tuệ Quang đại sư nhìn lên Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật:

- Gia gia... Dừng tay lại đi.

Sự xuất hiện của Triệu Nguyệt Băng Linh khiến lão Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật đang yên vị phải miễn cưỡng đứng lên. Lão chau mày rọi nhãn quan xuống Băng Linh:

- Băng Linh...

Thở hắt ra một tiếng, Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật ôn nhu nói:

- Tại sao con đến đây?

- Tiểu Ngọc cô nương bảo con đến đây.

- Băng Linh nghe Tiểu Ngọc ma nữ mà cãi lại lời của gia gia ư? Ta muốn con ở lại Bách Hoa cung kia mà.

Băng Linh lắc đầu:

- Gia gia... Băng Linh sẽ chôn mình trong Bách Hoa cung, nếu gia gia từ bỏ tham vọng độc bá nhân giới bằng Ma giới.

Vạn Gia Sinh Phật buông tiếng thở dài rồi nói:

- Linh nhi cản bước gia gia đó à?

Băng Linh quỳ xuống, ngẩng mặt nhìn lên:

- Băng Linh xin gia gia. Băng Linh sẽ cầu xin các vị trưởng lão võ lâm bỏ qua nhưng tội lỗi mà gia gia đã tạo ra. Gia gia hãy vì con mà hóa giải ma chướng.

Chân diện Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật cau lại:

- Băng Linh... Con làm cho cha thất vọng về con rồi đó. Con không biết trước đây bọn tục sinh đã đối xử với cha và con như thế nào à? Một thần y với cái tâm độ lượng cứu nhân độ thế mà phải bị nhà tan cửa nát. Mẹ con bị chúng bức tử mà chết. Còn xua đuổi gia gia và Băng Linh như những ác ma nhân. Nếu gia gia không làm chủ cõi nhân giới của bọn tục nhân này, còn biết bao oan cảnh nữa chứ?

Băng Linh lắc đầu:

- Gia gia... Dù gia gia có hận tục nhân nhưng cũng không nên tạo ma chướng làm hại bá tính. Băng Linh cầu xin gia gia.

Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật giữ hai ống tay áo. Lão lạnh lùng, nhạt nhẽo nói:

- Băng Linh... Tền đã buông ra khỏi nỏ rồi đâu thể thu hồi được. Con đã không nghe gia gia thì xem như gia gia không có Triệu Nguyệt Băng Linh vậy.

Lão buông tiếng thở dài rồi nói tiếp:

- Không có một Triệu Nguyệt Băng Linh hôm nay, sau này gia gia sẽ có nhiều Triệu Nguyệt Băng Linh khác. Một khi gia gia trở thành chủ nhân thiên hạ thì làm gì mà không có những Triệu Nguyệt Băng Linh ngoan ngoãn hơn người.

Nói dứt câu, Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y từ từ ngồi trở lại chiếc ngai bằng ngọc thạch.

Lão yên vị vào chiếc ngai nhìn xuống Triệu Nguyệt Băng Linh, lắc đầu nói:

- Người làm cho ta quá thất vọng.

Tuệ Quang đại sư niệm phật hiệu:

- A di đà phật... Triệu thí chủ... Triệu tiểu thư còn nhận ra chính đạo của nhân giới cầu xin Triệu thí chủ mở lòng bao dung hóa giải ma chướng. Lão nạp cũng theo chân Triệu tiểu thư quỳ xuống cầu xin sự độ lượng của lão thí chủ.

Vạn Gia Sinh Phật gần giọng nói:

- Đại lão hòa thượng đang bắt chước theo nha đầu bất hiếu đó, vô ích thôi. Trong cõi tục nhân của các người làm gì có chính đạo. Nếu có chính đạo và sự độ lượng thì Bát Giới hòa thượng và Chu Cẩm Hương năm xưa đâu đến nỗi bị chia cắt. Còn gia đình bốn Ma Thần đâu đến nỗi nhà tan cửa nát.

Lão hừ nhạt rồi nói:

- Bốn Ma Thần không tin vào chính đạo nơi tục giới. Trong tục giới chỉ có người mạnh và kẻ yếu, chỉ có người mạnh là chủ nhân còn kẻ yếu phải mang phận nô nhân. Bốn Ma Thần đã chứng nghiệm ra điều đã trong suốt quãng đời mình.

Lão hừ nhạt rồi nói tiếp:

- Nha đầu Triệu Nguyệt Băng Linh, muốn theo các người. Bốn Ma Thần xem như không có đứa con bất hiếu đó nữa. Ắ không muốn trở thành một thiên kim Tiểu thư lá ngọc cành vàng thì phải trở thành ma nhân.

Băng Linh ngẩng mặt nhìn lên:

- Gia gia...

Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y khoát tay:

- Người đừng nói nữa... Vô ích thôi... Không lay chuyển được thiên ý của bốn Ma Thần đâu.

Hừ nhạt một tiếng, lão Ma Thần rít giọng quát:

- Thiên Ma Sử Quách... Thực hiện Ma chức của ngươi đi.

Vừa nói lão Ma Thần Vạn Gia Sinh phật vừa phát động Di Hồn nhiếp nhãn ma công chiếu vào mắt Sử Quách. Tiếp nhận hai luồng ma nhãn của Ma Thần Vạn Gia Sinh Phật, Sử Quách hú lên một tràng lạnh lạnh. Tiếng hú của y nghe rợn cả người.

Cùng với tiếng hú đó, Sử Quách lắc mình lướt thẳng đến quần hùng chẳng khác nào con mãnh thú đang trong cơn đói khát cực độ giờ đây bắt được bầy dê con.

Thấy Sử Quách lao vào quần hùng, Triệu Nguyệt Băng Linh đứng bật lên lướt ra chặn đường lao tới của Sử Quách.

Nàng dang rộng hai tay:

- Người giết ta trước đi.

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>